

Bollettino di guerra 1177 NUOVI SVILUPPI DELLA BATTAGLIA DIFENSIVA SUL FRONTE SICILIANO

Una petroliera da 10.000 ton affondata, 26 velivoli distrutti

Comando supremo. Bollettino N. 1177. Sulle nuove posizioni del fronte siciliano le truppe italo-germaniche resistono tenacemente sostenendo l'urto nemico.

In combattimenti nel cielo della battaglia, contro un gruppo avversario numericamente superiore, i nostri cacciatori abbatterono sei Spitfire, altri cinque velivoli venivano distrutti dalla caccia germanica. Formazioni di aerosiluranti italiani colpivano nel golfo di Palermo un piroscafo di medio tonnellaggio ed al largo di Biserta una petroliera di oltre 10.000 tonnellate, che, contratta, esplodeva.

Aerei avversari hanno sganciato questa notte bombe su Milano determinando il crollo di numerosi fabbricati e molti incendi. Tre bombardieri sono stati abbattuti dalle batterie della difesa ed uno dalla caccia notturna.

In azioni di spionaggio, effettuato su località della provincia di Catanzaro, il nemico perdeva un apparecchio. Due nostri aerei non sono rientrati alla base dalle operazioni degli ultimi due giorni.

Nella scorsa settimana nostre unità navali e motorizzate, operanti nello stretto di Messina, distruggevano 11 aeroplani di vario tipo.

L'aerosilurante che ha colato a picco la petroliera di cui al bollettino odierno era pilotato dal capitano Faggioni Carlo da Carrara e dal tenente Ruggieri Leopoldo da Schio (Vicenza).

Nov razvoj obrambnega boja na Siciliji

Vojno poročilo št. 1177 — Zagrizen odpor osnih čet se nadaljuje
10.000 tonska petrolejska ladja potopljena — 26 letal uničenih

Vrhovno poveljstvo, vojno poročilo 1177. Na novih položajih italijanske in nemške vojske na Siciliji se nadaljuje zagrizen odpor osnih čet se nadaljuje.

Naki lovi se nad bojiščem v bojih z nasprotniki, po številu močnejše skupine, zbili 6 letal vrste Spitfire, drugih 5 pa so uničili nemški lovci. Oddelki italijanskih torpednih letal so v Palermoškem zalivu zadeli parnik srednje mere, pred Bizerto pa več kakor 10.000 tonsko petrolejsko ladjo, ki se je po zadetju razletela. Nasprotnikova letala so ponoči metala bombe na Milano ter povzročila podrtje številnih poslopj in mnogo požarov. Obrambne baterije so zbile 3 bombnike, enega pa nočni lovec.

Ko je nasprotnik obmetaval z zažgalnimi bombami kraje v provinci Catanzaro, je izgubil 1 stroj.

Z nastopom v zadnjih dveh dneh se 2 naši letali nista vrnila v oporišče.

Pretekli teden so naše pomorske enote ter motorni splavi, ki nastopajo v Messinški ožini, uničili 11 letal različnih vrst.

General Ambrosio. Torpedno letalo, ki je na mestu potopila petrolejsko ladjo, omenjeno v današnjem vojnem poročilu, sta vozila stotnik Faggioni Carlo iz Carrara ter poročnik Ruggieri Leopoldo iz Schia.

Pripomba k vojnemu poročilu št. 1177:

Vojna poročila zadnjih dni so javljala o nadaljnjem razvoju obrambne bitke, ki

je prestajajo italijanske in nemške čete na sicilskem bojišču.

Pod nasprotnikovim pritiskom, ki je bil zlasti močan na središču, kjer je letalstvo noč in dan toliko branilcev ter tako nepretrgoma podpiralo nastop oklepnih vozil, je padel Randazzo in bojne črte je bilo treba znova pomakniti nazaj, ker je zaradi tega grozila obkolitev postojank na Etni in po gorski verigi Caronie.

Toda bitka še ni končana.

Zagrizenostjo, ki bo ostala za zgled in katero so nasprotniki sami večkrat priznali, so se branilci umaknili na druge postojanke, kjer dajejo novega posla napadalcu, osparavajoč mu s hudimi boji ozemlje.

Po izpraznitvi Randazza še vedno zapirajo pot proti Messini italijanski in nemški oddelki, ki se opirajo na gorovje, ležeče na skrajnem severozahodnem koncu otoka ter zastavljajo pohod sedmi ameriški in osmi angleški armadi, ki je njun cilj Messinska ožina.

Hudi boj teh zadnjih dni so osvetljevali novi primeri hrabrosti ter taktične sposobnosti in potrditelj, da so italijanske in nemške čete sposobnejše v manevriranju. Branilci se krčevito drže skrajnih jugozahodnih obronkov Peloritanskih gor in po 37. dneh nepretrgane bitke, ki so jo bili z vedno obnavljajočimi se oddelki, še vedno drže v šahu nasprotnika in mu kar se da otežujejo pot, ki drži v Messino.

Najsrditejši boji pri Bjelgorodu in zahodno od Orla Na jugu krajevni boji — Hude sovjetske izgube pri Ladoškem jezeru Zavezniške izgube na Siciliji

Hitlerjev glavni stan, 15. avg. Vrhovno poveljstvo nemške vojske je objavilo naslednje uradno vojno poročilo:

Z južnega odseka vzhodnega bojišča poročajo samo o krajevnih bojih.

Borbe na področju jugozahodno od Bjelgoroda se nadaljujejo z nezmanjšano silovitostjo. Povsod, kjer so sovjetske čete napadle, so bile krvavo zavrnjene. Na posameznih mestih so naše čete prešle v protinapade in razbile protinapade napadalne sovražnikove oddelke, podprte z močnimi letalskimi oddelki.

Na bojnem področju zahodno od Orla in na bojišču južno in jugozahodno od Vjazme so se tudi večerj izjavile številni sovjetski sunki v hudih bojih in z visokimi izgubami za sovražnika. Tudi južno od Ladoškega jezera so bili brezuspešni vsi večerjanski napadi boljševikov.

Sovjetska vojska je izgubila večerj 86 letal in 173 oklepnikov, izmed teh 117 samo na območju enega, severozahodno od Jarčeva delujočega armadnega zbora.

Na Siciliji je utrpel sovražnik pri močnih sunkih v severnem odseku bojišča občutne izgube.

Nemški lovi na podmornice je potopil na Sredozemskem morju sovražniško podmornico.

Nad severnim državnim ozemljem so bila v pretekli noči samo posamezna nasprotnikova nadlegovalna letala.

Berlin, 14. avgusta. O sedanjih nastopih na odseku pri Bjelgorodu poroča mednarodna obveščevalna agencija, da so premikalna bitka na tej važni točki vzhodnega bojišča nadaljuje z nespremenjeno srditostjo. Tudi večerj je sovjetsko poveljstvo zbralo oklepna sredstva na tesnem prostoru, da bi za vsako ceno prebrlo nemške črte. Potem ko jim je uspel pritisk na razvrstitev nemške bojne črte, so bili sovražniki postopno odbiti s protinapadi skupine nemških oklepnikov. Ponovni boljševiški poskusi za osvojitve izgubljenih postojank s uporabo rezerv, so se popolnoma izjavili po hudih borbah, v katerih je sovražnik imel najhujše izgube. Tudi jugozahodno od Bjelgoroda je bilo s strnjanim napadom nemških oklepnikov osvojeno znatno ozemlje in je bila uničena skupina sovjetskih sil.

Za predstavo arditosti in obsega bitke na vsem odseku pri Bjelgorodu zadošča poročilo, da je bilo izmed 282 oklepnikov, ki so jih boljševiki večerj izgubili na vsem vzhodnem bojišču, uničenih 157 na tem operacijskem področju. V zadnjih 48 urah sta dva nemška armadna zbora uničila 289 sovražniških oklepnikov. Glede človeških izgub, ki so jih boljševiki utrpeli na odseku pri Bjelgorodu, ugotavlja mednarodna obveščevalna agencija, da je sovražnik v enem mesecu izgubil 800-900 tisoč mož. To je izguba, ki nikakor ne opravičuje zavzetja ozemlja, ki se ga je sovražnik polastil. Opazilo se je zlasti v zadnjih tednih, da mora sovjetsko poveljstvo izvršiti v zdesetkovane divizije novince raznih letnikov, ki so površno izvežbani, in da so bili po-

Berlin, 16. avgusta. s. Mednarodna poročevalska agencija daje sliko o vojaškem položaju na Siciliji in piše, da so italijanske in nemške čete nudile zagrizen odpor vsem nasprotnikovim poskusom za vdor v obrambne črte, za razbitje branilskih oddelkov na več skupin ter za obkolitev in uničenje teh čet. Nastop na Siciliji se je Angležem in Američanom izkazal kot zelo težaven, zakaj zdaj je ugotovljeno, da je nasprotnika veljal številnih izgub. Spodleteli poskus za izkrcanje vzdolž severne obale ter spodleteli nastopi za obkolitev, ki jih je Montgomery izvedel jugovzhodno od Etna, so generala Eisenhowerja očitno pripravili do tega, da je razpoložljive čete razdelil na tri skupine, da bi tako enako močno pritiskal na krilni ter na sredino italijanske nemških čet.

Ta načrt je razviden iz obsežnih premikov nasprotnikovih čet po visokih dolinah v gorovju Nebroli ter po gorskem skladu Etna.

slani v borbo tudi taki, ki so imeli poškodovane oklepe. Dočim so bile na odseku kubanskega predmostja, na odseku pri Miusu in srednjem Doncu večerj samo borbe krajevnega značaja, se je boj razvil zopet po nekaj dneh odmora severozahodno od Orla. Tudi tu je skušal sovražnik z ogromnimi skupinami oklepnikov prebiti nemške črte, pa je bil dokončno odbit s hudimi izgubami. Živahne borbe so se razvile tudi na odseku od Kirova do Jarčeva. Med temi borbami sta bili dve brigadi sovjetskih tankov, ki sta prodrli v sprednje postojanke branilcev, odbiti s protinapadom. Južno od Ladoškega jezera so sovjetske čete obnovile napade proti nemški razvrstitvi, ki se širi vzhodno in severno od Leningrada, ob podpori topništva in skupin bojnih letal. Vsi sovražniški napadi so bili odbiti s protinapadi in v borbah z bajoneti.

NASPROTJE MED ZAVEZNIKI

stopilo v usodno obdobje

Stockholm, 16. avg. s. Sovjetska objava, ki zanika vse sovjetsko udeležbo na sestanku v Quebecu, je povzročila precejšnjo zmedo v Londonu, kjer obsojajo britanske in ameriške vlade, zakaj nista poprej podali primerne izjave, s katero bi pregnali vse nesporazume, nanašajoče se na ta sestanek. Vzklikajo se mnenja, da je bil moskovski korak skrajno zgrešen, ker ni dosegel drugega, kakor potrdil splošno razširjeno mnenje, da so bili Sovjeti nalašč izključeni od angloameriških razgovorov. V Londonu pravijo, da je Stalin — in sicer od Churchillovega obiska v Moskvi dalje — stalno povabljen, naj se udeležuje zavezniških sestankov. Ako sam ni hotel izkoristiti tega povabila, pa tega zahodni zavezniki niso krivi. Nujnost sestanka vseh treh zaveznikov, ki bi odstranili vse očitne in trdovratne vzroke nesporazuma, poudarja vse britanski tisk, ki pravi, da bi do takšnega sestanka še zdaj naj moralo priti.

Lisbona, 16. avg. s. Nadaljuje se živahno razpravljanje o medzavezniškem sporu, ki kaže, da je stopil v usodno obdobje. Razni listi, med njimi »New York Times«, so predvečeršnjim objavili vznemirljiv članek o nasprotjih med Anglosasi in Rusi, kajti ta nasprotja potrjujejo težaven položaj in kriče po takojšnji rešitvi. Angleži in Američani se boje, da se iz skrivnostnega vedenja Sovjetske Rusije utegne poroditi huda grožnja za načrte glede bodoče ureditve sveta, kakor tudi za načrte glede udržitve, varnosti in politične ter gospodarske nadvlade Anglosasov.

Skladnost v vodstvu vojne cilj zavezniških posvetov v Kanadi

Lisbona, 16. avg. s. Po poročilih iz Quebeca je glavni cilj posvetov med Churchillom in Rooseveltom ta, da bi spravila v sklad vojno vodstvo Angležev in Američanov z vojnim vodstvom Rusov. V pretres bodo vzeli tudi sovjetsko zahtevo po odpravi drugega bojišča. Čeprav se Stalin ne udeležuje tega sestanka, vendar se zdi, da se Anglosasi na vso moč trudijo, da bi odstranili spor z boljševiško Rusijo.

Vesti 16. avgusta

Pri letalskem napadu na Bonn so sovražnikovi bombniki namerno zmetali ves tovor rušilnih in zažgalnih bomb na mestno središče, pravi mednarodna poročevalska agencija. Zadetih so bili samo stanovanjski predeli, kjer ni bilo nobenih vojaških naprav. Uničili so zavetišče sv. Jozefa, veliko bolnišnico, vseučiliščno kliniko ter 2 šoli.

V Tokiu uradno zanikajo, da bi bile japonske postojanke pri Mundi padle v ameriške roke. Poudarjajo, da japonska posadka odbija ameriške napade navzlic nasprotnikovi letalski premoči.

V Vatikanu so se začele poletne počitnice, ki bodo trajale do polovice oktobra. Sv. oče tudi letos ne bo zapustil Vatikana. V Castel Randolfu bodo vzeli pod streho nekaj skupin redovnic, katerih samostani so bili po letalskih napadih porušeni.

Angleške oblasti so obvestile iraško vlado, da bodo tretjo zetek zaplenili za potrebe zavezniške vojske.

List »Star« poroča, da bo železniški promet v Južni Afriki od 12. avgusta naprej močno omejen, ker primanjkuje premoga.

Posebno nemško vojno poročilo

2 rušilca ter za 170.000 ton ladij potopljenih
blizu Gibraltarja

Hitlerjev glavni stan, 16. avg. Nemško vrhovno poveljstvo je objavilo naslednje uradno vojno poročilo:

Oddelki nemških torpednih letal, ki mu poveljuje major Klumper, je 13. avgusta večer nepričakovano napadel velik ladijski sprevod, ki je plul po Sredozemskem

Rim — nevojaško mesto

Rim, 16. avgusta. s. Agencija Stefani poroča: Italijanska vlada je že 31. julija po posredovanju sv. Stolice sporočila sklep, da razglasi Rim za nevojaško mesto in je čakala obvestila o pogojih, pod katerimi bi ta razglasitev mogla biti sprejeta. Ker se letalski napadi na Rim, središče katoliškega sveta, nadaljujejo, je italijanska vlada sklenila, da brez odlašanja Rim razglasi javno in uradno za nevojaško mesto in izda potrebne ukrepe, kakor jih določa mednarodno pravo.

Manifestacije za papeža v Rimu

Vatikan, 16. avgusta. s. Tudi večerj dopoldne se je zbrala na trgu Sv. Petra velika množica, ki se je prej udeležila slovesnosti v baziliki. Znova in znova je na vse glas klicala po papežu. Pij XII. se je v spremstvu kardinala državnega tajnika Maglionea, mons. Arboria Mella S. Elia in mons. Calleria, tajnega komornika, prikazal ob 11.45 na velikem balkonu nad glavnim vhodom v svetišče, Sv. Oče je množico blagoslovil, potem se je umaknil. Ker množica ni nehala vzklikati, se je ob 11.50 znova prikazal. Spet jo je blagoslovil ter spregovoril nekaj besedi kot prošnjo Bogu, naj bi na vse razlil svojo duhovno in stvarno milost. Zatem se je umaknil v zasebno stanovanje, ki leži v tretjem nadstropju palače. Nato se je Pij XII. spet prikazal pri oknu ter še enkrat blagoslovil ljudstvo, ki se je gnetlo na trgu.

Kaj hočejo izsiliti Sovjeti od zaveznikov

Razlage romunskih listov o vzrokih, zakaj ni
sovjetskih zastopnikov na posvetih v Kanadi

Bukarešta, 16. avg. s. Sestanek v Quebecu, odznanost Stalina in zagotoviti odnosi med demokratičnimi in Sovjetsko so predmet razlag in razprav romunskega tiska. »Curentul« pravi, da se zdi, da ima sestanek v Quebecu svoj večji pomen zaradi negativnega izida kakor pa zaradi pozitivnega upanja. Stalin je pokazal svoj prezir do burkuzije s tem, da je ostal doma; toda dejstvo, da so Anglosasi povedali, da bodo na tem sestanku politična vprašanja važnejša od vojaških, pove, da Stalin ni hotel, da bi komunistična revolucija mogla verovati v možnost sporazuma med Sovjeti in kapitalističnimi državami glede boljševizacije sveta. Očitno bi Roosevelt in Churchill rada zajela sovjetski vpliv v Evropi, pa ne najdejo sredstev, s katerimi bi prisilila Stalina, ki vodi doledno politiko revolucionarne ekspanzije toliko bolj trmasto, kolikor bolj mu potek vojne utrjuje vero, da je postal veliki dirigent v orkestru svetovnega položaja.

»Viatka« poudarja jedkost, s katero Moskva zavrača pristop k sporazumu na organizirane miru ter pravi, da so zanikanja, ki jih je razširila sovjet. agencija »Tass«, napetost med zavezniki še poglobila. Po drugi strani pa uradne izjave sovjetskih zastopnikov, da bo treba za mirovno mizo pravice razdeliti po ključu žrtve, ki jih je sleherni prispeval za skupno stvar, dokazujejo, da se hoče Moskva povzpeti nad svoje zaveznike. Tega atališča sicer nihče ne more oporaviti, toda vsa svetovna zgodovina ne pozna tolikšnega zaplavljanja človeških življenj, kakor so si za privoščili Sovjeti. In prav s tem, hoče

Stalin izpeljati svojo vojno, da bi potem sklenil mir, kakor ga hoče on.

»Timpul« piše, da hoče Stalin s tem svojim nastopanjem od zaveznikov očitno dobiti tisto, kar mu ni skušajo izpodbiti. Končno nastopa proti tistim, ki se jim zdi verjetno, da se bodo Anglosasi uspešno uprli Stalinovim načrtom za boljševizacijo Evrope.

List »Porunca Vremi«, pravi: »Tisti sirmaki, ki še zmerom mislijo na to nemogućnost, se morajo prepričati, da se Rusija in Stalin nista dala zvesti po anglosaški diplomaciji in anglosaški vojski, čeprav pojeta pesem o svobodi, ne bosta sposobni ugnati Sovjetske Rusije v kozji rog. Anglija in Združene države lahko postanejo nasprotniki boljševizma, toda velika vojska, kakor je ruska, si ne bo belila glave s takimi pesniškimi in ideološkimi nastopi.«

Pogreb dr. De Cecca

Jutri popoldne ob 17 bo pogreb pokojnega dr. De Cecca, škofskega odposlanca pri Visokem komisaratu, in sicer iz kapelice sv. Nikolaja na pokopališču.

Na pobudo sovjetskih oblasti so v Telavivu organizirali posebno rusko-judovsko razstavo pod geslom: »Sovjetska Rusija in izraelsko ljudstvo v vojni.« Razstava kaže rusko propagando za sovjetsko gospodarstvo ter komunistično kulturo.

Novo letalsko razdejanje v Milanu

Milan, 16. avgusta. s. Angleško letalstvo je še enkrat poneslo razdejanje na Milan ter se z divjaškim in neumljenim besom zaganjalo zlasti v pomembne umetniške spomenike, palače in civilne stanovanjske hiše. Ni prizaneslo niti človekoljubnim in dobrotelnim ustanovam ter zavodom, kakor na primer zavodu za ponovno vzgojo tistih, ki jih je prizadela vojna na trgu Giovanni della Bande nere.

Napad, ki je posebno poškodoval jugozahodni del mesta, je imel ne vojaške, temveč docela ustraševalne cilje kakor vedno, ker je premišljeno hotel zadeti vse prebivalstvo v njegovem imetju in v njegovih najljubših in najdražjih čustvih.

Nasprotnikovi letalci so posejali svoj morilski tovor, tako da so leteli od skrajnih meja predelov: Porta Ticinese, Porta Genova, Porta Magenta in Sempione proti središču mesta, tako da sta desno krilo kraljeve palače ter velika palača južnega atebriška na stoltnem trgu postali plen ognja, hudo pa so bile zadete tudi številne ceste v središču mesta.

V ospredju slike o tem zločinskem in strahotnem uničevalnem delu kaže, da so bile bolj ali manj zadete: znamenita bazilika sv. Ambroža, cerkev sv. Sebastiana, grad Sforzo, kjer je sedež starodavnih umetniških zbirk, občinski muzej, poslopje državnega arhiva, pobožjevalnica, katoliško vseučilišče Srca Jezusovega, oratorijska cerkev lurske Marije, poslopje občinskega prehranjevalnega urada, zavod sester Presvete Sreca, cerkev sv. Satira, ki jo je zidal Bramante, palača Lanzoni Visconti iz 14. stoletja, plemiške palače na Corso Magenta, gledališči Dal Verme in Eden. To je bežen in splošen pregled v prvih urah brez po napadu, a že dovolj priča o tem, kolikšna je nepopravljiva škoda, ki je bila še enkrat s prekrutimi ranami prizadeta milanskemu mestu.

PRAVI CILJI DIVJAŠKIH LETALSKIH NAPADOV NA ITALIJO

Firenze, 16. avg. s. List »La Nazione« je objavil uvodnik pod naslovom: »Svoboda in omika« in pravi, da je divjaški in zverinski način zadnjih bombnih napadov na italijanska mesta italijanskemu ljudstvu jasno razodel, kakšen je sovražnik, s katerim imamo opravka. Angleži in Američani so se pokazali v podobi, ki je resnično njihova: To sta naroda, ki sta na nižji kulturni stopnji kakor mi, zaverovana v svojo silo in surovost, naroda, ki ju razburja vsaka ovira in vsak odpor in sta zato pripravljena, da porabiata sleherni sredstvo, da streta, kar se jima postavi po robu. Toda anglosaška surovost ni sama sebi namen, pač pa ima praktičen cilj: sovražnikov cilj je, prisiliti italijanski narod, k je stresel s sebe fašistični režim, da bi se odrekli tudi vladi maršala Badoglio in se potem vrgli brez orožja in golorok v naročje svojih nasprotnikov.

Po drug strani pa bi Anglosasi radi s obupnimi napori rešili italijansko vpraša-

AMERIŠKI POMISLEKI IN BOJAZNI ZARADI SEDANJEGA ZAVEZNIŠKEGA VOJSKOVANJA

Buenos Aires, 16. avgusta. s. Iz New Yorka poročajo, da so se med zavezniki poostrele težkobe zaradi sovjetskega stališča, ki je politično docela nasprotno stališču Angležev in Američanov. Ti pa si tudi sami med seboj niso edini. Vojaško delajo Sovjeti itak popolnoma samostojno. Oglašajo se napadi na Rooseveltovo vojno vodstvo, kajti večina ameriškega javnega mnenja se zanima najprej za Tibo morje in za Azijo. Tednik »Times« zatrjuje, da se v Ameriki utrjuje prepričanje, da je vojna na Tihem morju veliko nujnejša kakor pa v Evropi. S tem mnenjem, ki temelji na vojaških, zemljepisnih in gospodarskih razlogih, pristavlja tednik, strinjajo tudi spontani vojaški in pomorski voditelji, ki natančno vedo, da je Japonska veliko jačša, kakor si pa Američani mislijo. Potem so tu tudi čustveni razlogi: veliko Američancev še vedno goji nezaupanje do Velike Britanije,

Italija — temeljit nauk za zaveznike

Bukarešta, 16. avg. s. Temeljiti nauk so dobili Angleži in Američani iz razvoja dogodkov v Italiji, piše v svojem članku list »Searas«, kajti odpor na Siciliji je dal Badogliu čas, da se je utrdil in spravi življenje v notranjosti države v običajen tek. Odpor je dalje Italijanom dal priliko, da so spoznali prave angleške in ameriške namene z Italijo in to je imelo za posledico, da se je znova utrdila volja, katero podpirajo tudi ljudje, ki jih je prejšnji režim po tiskal daleč stran od javnih poslov. Končno je ta odpor povedal Angležem in Američancem, kako velike so težkobe, ki so zvezane z vdorno vojno.

nje, kajti vkljub vsem našim porazom in vodenju vojne, bi je bilo popolno nasprotje tistega, kar bi moralo biti, nesporno drži, da po treh letih bojev niso dosegli svojega cilja. Dejstvo, da je italijansko ljudstvo odplnilo vse sledove neveličnega fašističnega režima, ki je bil docela tu narodni duši, in da je nastopila vlada čistih in pogumnih mož, kateri uživajo podporo vsega naroda in so se svoje naloge lotili zavestno in odločno, da bi v zvezi največjim težavam rešili čast in nesmrten obstoj Italije, jih je do dna duše zmedlo. Zmeden Anglosasi je človek, ki vidi, kako se njegovi računi podirajo. Ve pa tudi, da se s surovimi bombardiranjimi računi ne izravnavajo, pač pa odpirajo novi računi za bodočnost. Čeprav bodo porušena evropska mesta, končuje list, toda svoboda in čast evropskih narodov bosta ostali, kajti tudi med ruševinami bo ostala omika in se razvijala, kajti brez svobode ni omike.

zraven pa sovražijo Sovjetsko Rusijo in se jo boji. Te razloge in čustva je nedavno senator Chandler povedal takole:

1. Japonska bo postala nepremagljiva, če ji bomo pustili čas, da bo utrdila svoje osovjitve;
2. Čangkajska Kitajska bo morala takoj opustiti boj, ako ne bo dobila zadosti pomoči;
3. Lahko se zgodi, da se bomo proti Japonski nekega dne morali boriti sami;
4. Sovjetska Rusija brez dvoma ne bo vrnila pomoči, ki jo je prejela;
5. Velika Britanija pa bo vse preveč zaposlena s stvarmi, ki jo v prvi vrsti zanimajo;
6. V zvezi temu, da ima v Indiji dva milijona svojih vojakov, se Veliki Britaniji ni posredilo pognati 60.000 Japoncev iz Burme, kar je zgovoren dokaz za njeno pomanjkljivo vojaško moč v Tihem oceanu.

Botra vila

23.

Presenečeni drvar pa ji je zagotavljal, naj svojo željo samo izreče in izpolni ji jo bo, seveda, če bo le mogel. Gozdna vila pa ga je arčno zaprosila: »Če si res tako dober, da nam boš pomagati, potem stori tole: kadar poredak smreke, potem s svojo sekuro drvarico vse kaj v vsak nov štor eno rez podolgem, drugo rez po čez, da bo nastal drvarski križ. Do takšnega štora alma moči ne zeleni hostnik, ne divji lovec! Na tak štor se bomo me vile brezskrbno povzpeli, in divji lov bo zdaj mimo nas, kot bi nas niti ne bilo!«

Mladi drvar pa je rad ustregel vilini prošnji. Takoj je šel k posekanim smrekam in v vsak štor vsekal drvarski križec.

24.

Tako je drvar izveljenski opisal svoje srečanje z gradiško vilo ter njun razgovor. »Prav si storil, da si jim v štor zaskel-drvarski križec, da se bodo ubranile divjega loveca! In je kravarica zadovoljno potepala po ramenu.«

»To pa še ni vse!«
»Ali bi res rad, da bi pri priči skoprnel od same radovednosti? Govori želi.«
»Ne vem, če bi ti, ali ne?« jo je dražil.
»Nu: gradiške vile mi bodo pomagale postaviti kočol! Potem se bova lahko vzela: jaz tebe, če te čem, ti mene, če me česi!«
»Če pa nečeš, pa si kar ročno poišči drugega, morda hostnika ali zelenca, najboljši bi pa še bil gradiščanski zakladnik!«

Ljubljana

Koledar

Ponedeljek, 16. velikega arpana: Marijin oče Joahim; Rok, spoznavalec; Serena, sveta žena.

Tudi naši najmlajši so se strnili okrog Marije

Ljubljana, 16. avgusta.

V stolnici je bila večeraj popoldne lepa slovesnost. Skrbne mamice so pripelale pred Marijino podobno svoje otročičke, da bi jih posvetili Mariji. Od treh do šestih so se zbirali v stolnici Marijini najljubši — otročički, katerim je spregovoril in jih blagoslovil g. škof. Tisoči nedolžnih oči se oziralo na milostno podobo ter se s svojimi mamicami darovalo najboljši zavetnici. Bila je to ena najlepših in najbolj ganljivih pobožnosti v Ljubljani, obenem pa zrealo globokega zaupanja naših mater v Marijo, ki je večeraj s svojim plaščem objela poleg naše šolske mladine tudi naše najmlajše. Nepozabni bodo vtisi te pobožnosti, h kateri so dobre mamice pripelale svoje jokajoče malčke v vozičkih.

Razdeljevanje krompirja

Prehranjevalni zavod v Ljubljani opozarja imetnike živilskih nakaznic od št. 35.001 dalje, da lahko dvignejo v duhu od 16. avgusta po 1 kg krompirja na osebo pri sledenih tvrdkah: Kmetijska družba, Smrkoli, I. delavsko konzumno društvo, železnikarska zadruga. Nova cena krompirja je 2 liri za kg za potrošnike.

Železniki upokojencem se sporoča, da lahko zopet prejmejo premož in sicer pod istimi pogoji kot lansko leto. Zato se naj zgledajo na nabavnimi knjižicami za karivo pri svojih edincih.

Davčna potrdila v svrhu odmere šolnine bo davčna uprava za mesto v Ljubljani sprejemala od 16. avgusta t. l. dalje, ter morajo biti vse prošnje vlozene en teden pred pričetkom vpisovanja na šolah.

Obrazci prošnje so dobe pri davčni upravi za mesto v Ljubljani, Vodnikov trg 5-II soba št. 7.

Žužemberk, nov dokaz za prave namene in cilje slovenskega komunizma

Ljubljana, 5. avgusta.

Na pisalni mizi leže pred menoj obširna poročila o groznih dneh, ki jih je pretekli teden doživelo mirno in delavno ljudstvo v žužemberškem okraju, zlasti v Žužemberku in v okoliških vaseh ter na Solih-Sumberku. Iz več krajev smo jih dobili, pa so skoraj vsa enaka — vsa pregonna. Če bi sam ne bil videl ožganih razvalin nekaj tako lepih naših domačij, ki jih je upepeli zločinska komunistična roka, sam ne bi bil videl tolike revščine, bi ne mogel verjeti, da je vse to storil — človek.

Razvaline njihovih domačij in ruševine, požgane in porušene ljudske šole, novega Zdravstvenega doma, poškodovane cerkev v Žužemberku bodo sicer pričale o najgroznejših dneh v zgodovini teh krajev, toda še več bo ostalo skritega v trepetih dušah.

Zakaj so komunistične tolpe napadle Žužemberk?

Komunisti so hoteli spet pokazati »svetost«, da kljub vsem spremembam v vodstvu in razglasjanju novega programa vztrajajo pri svojih načrtih: za vsako ceno, četudi za ceno ljudske krvi, hočejo priti do cilja. Iz podzemskih rovov nad Toplo Brbrjo v kočevskih gozdovih, kjer se skrivajo partijski voditelji s svojimi »elitnimi in izbranimi« zločinskimi najzvestejšimi pomočniki rdečimi hlapci, se komunistično vodstvo v strahu pred ogorčenim ljudstvom ni moglo znajti drugače, kakor da jim je po svojih terenih objavljalo na raznih listih »nove« program, novo »vodstvo« itd. Vendar pošten kmečki in delaven človek, ki je že lani občutil težo komunistične »svobode, pravice in enakosti«, se ni dal več varati. Zato je bilo zanj odločeno maščevanje, najhujše maščevanje...

Komunistični veljaki so zapodili iz podzemskih rovov svoje pajdaše na »osvobodilni boj. Nekdanjim preobrednim kolovodjem je že pojenjal kup od revnega ljudstva naropanega blaga. Komunistične tolpe so se spet zbrale, njim so se še pridružili komunistični pritenelci iz okraj Gorjancev ter šli na »osvobodilno« delo... »Ropali bomo, kradli, morili... vse bomo pobili. Žužemberk, ta veliki kraj, bodo zasideli naše »brigade« in ves svet bo stremel... Potem se bomo z naropanim blagom vrnili v podzemeljske luknje in čakali... v Ljubljani pa bodo govorili o naših zmagah ter nam pomagali naprej...«

Bilo je v soboto, 24. julija, zvečer

Štiri komunistične tolpe so se približevale Žužemberku iz raznih strani. Njihov namen je bil, kakor so sami izjavljali: Žužemberk izravnati z zemljo, farno cerkev in župnišče pa s »farije« vred in njihovimi »prevratniki« v dolino.

Napad se je pričel okrog 10 zvečer in je trajal vsa noč. Ponoči so prišli v trg in se nastanili po hišah. V gostini Pehani so vse noč igrali na harmoniko, pili in plesali, medtem ko so plamen prvih zažganih poslopj razsvetljevali noč in so tržani v smrtnem strahu hiteli reševati in so se skrivali po kleteh. Prvi večer je komunistična kroga ubila Novaka Ivana iz Žužemberka, zgledega domačega fanta.

V nedeljo čez dan je bilo nekoliko mirnejše. Nad trg in nad kraje, kjer so bile zbrane komunistične tolpe, je priletelo letalo in bombardiralo komunistična krkela. Po lastnih izjavah so komunisti imeli že pri prvem napadu v soboto mnogo mrtvih. V nedeljo je padel tudi četni vodnik Gubčev brigade Stanko, pozneje pa že podkomisar skupine v Tomšičevi brigadi.

V nedeljo zvečer se je napad z vso silo ponovil. Ljudje, ki so si hoteli rešiti svoj življenje, so se zabarikadirali v sodnijo in so kljub silnemu ognju vztrajali pod zidovjem in pod strepi, ki so se podirali nad njihovimi glavami.

Na župnijsko cerkev so streljali

V ponedeljek jutraj so komunistične tolpe dobile povelje, da se umaknejo za

2 km iz Žužemberka. Ljudje so se v tem času umaknili iz gorečih hiš v varnejše farno poslopje. Zvečer je bil že napad na to hišo. Komunisti so streljali z Golega vrha kar naravnost na župnijsko cerkev in razdeljali cerkveni prag in močno poškodovali pročelje.

Nove žrtve

Od ponedeljka na torek se je položaj še poslabšal. Rdeče tolpe so divjale, ropale in požigale, ljudstvo pa se je skrivalo pred njihovimi krogami. Padli so štirje vrli žužemberški fantje: Nahtigal Ignacij iz Vrhovega, Gilha Franc iz Žužemberka, Mrvar Edl iz Smihela in Skebe Tone iz Došeče vasi.

Požig šole in novega Zdravstvenega doma

V našem listu objavljeni uradni podatki o komunističnih požigih številnih šol in kulturnih spomenikov ter prostornih domov, zgrajenih s prihranki žuljevih kmečkih in delavskih rok, ki so nam gradile vse to iz ljubezni do rodne grude in njenih sinov, so mnoge presenetile. Saj vendar to ni mogoče. Saj se komunisti vendar bore za kulturo, kakor trdijo Kidrič, Vidmar in Kocbek.

Komunisti pa so svoji propagandi spet sami zamašili usta. Tokrat tako temeljito, da se še sedaj niso znašli.

Komunisti so izrekli najstrožjo obsodbo nad vsemi kulturnimi delavci v Ljubljani, rekoh:

»OF stoji na stališču popolnega kulturnega molka. To ne velja samo za glasbenike, temveč tudi za ostale produktivne in reproduktivne umetniške oblikovalce, za univerze in Akademije znanosti in umetnosti.«

Da ostane OF zvesta načelu o kulturnem molku, je začela s požigi šol, privatnih ustanov in cerkva. Požig lepe žužemberške šole in novega Zdravstvenega doma je nov kulturni zločin slovenskega komunizma. Šola in društveni dom so komunisti zažgali v torek jutraj, ko so podminirali tudi sodnijo in sodne hiše.

Pripomniti moramo, da je bila šola popolnoma prazna in ni bila zasedena od nikakršne posadke ne zdaj ne kdaj prej. V šoli je stalno samo upravitelj z družino, kateri je tudi vse zgorelo.

Smrt 5 ljudi

V torek je padel še Urbančič Stanko iz Zafare. Vest o njegovi smrti je hudo zadela Žužemberške fante, ki so izgubili dobrega prijatelja in tovariša. Požar, ki se je čez dan še bolj razširil po trgu, je zajel blok hiš ob trški cerkvi z vsemi pripadajočimi poslopji. Zgorela je nadalje hiša posestnika Mrvarja Antona, po domače Zajčeva v Žužemberku, domačija Mrvarja p. d. Zajčeva na Cvilbu, gospodarsko poslopje štupice Jožeta v Žužemberku, vsa županiška gospodarska poslopja, živino pa so odjedale tolpe s seboj. Popolnoma je vse zgorelo posestnika Sercerjema v Zafari, tretjemu kmetu pa gospodarsko poslopje. V središču trga pa skoraj ni hiše, ki ne bi bila več ali manj razdejana.

Na ta dan so padle še 4 žrtve: Mrvar Anton, zadela ga je kap, ko se mu je goreča hiša rušila nad glavo, dalje posestnik in konjač Sadaž iz Stranske vasi; zadela ga je mina. Komunistična kroga je zadela tudi stavovega Jožeta z Vinkovega vrha, hlapca v župnišču, in Pika Viktorja.

Vojaška posadka je junaško vztrajala z ljudstvom

Majhna italijanska vojaška posadka je kljub premoči komunističnih tolpa junaško vztrajala v Žužemberku ter dajala s svojim trdnim odporom hudo udarce pobesnelim roparjem, katerim je bilo glavno, da so ropali obubožno prebivalstvo ter se maščevali nad ljudstvom, ki je proti njim.

Kakor smo že omenili, so nastopila tudi letala in vestno zasledovala zbiranja roparskih tolpa po okoliških vaseh ter jih preganjala v gozdove.

V torek so prišle majhni posadki in ljudstvu na pomoč močnejše oborožene sile ter umikajočim se tolpom zadale hude izgube.

Skrivnosti z nevidnega bojišča

Vohunski spomini iz prve svetovne vojne

Od ladje so že odpeli cevi, po katerih so polnili skladišča na njej s petrolejem iz tankov na obali. Še nekaj minut, pa se bo ladja odmaknila od tega visokega, strmega in raztrganega obrežja. Zapustila bo to zakletko boljševo deželo, v kateri sem doživel svojo strašno prigrado. Zorala bo brazde v to morje, ki se odpira pred mano na drugi strani, ter me ponesla proti Evropi, proti svobodi!

Bliza se čas za odhod. Že odvezujejo vrvi, s katerimi je ladja pripeta na breg. Še nekaj trenutkov in varen bom!

Spustim se po stopnicah pod krov ter grem spet pred kotle, kjer je zdaj moje službeno mesto. Pograbim lopato, jo stisnem s prsti ter si vse skupaj pritiskam na prsi. Rad bi krolil srce, ki mi bije tako divje, da se bojim, da mi bo razneslo prsi. Oči nepremično odpiram v zvezajoče žrelo najbližje peči, v katero meče drugi kurjač kupe premoga.

Še minuto ali dve, pa bom zaslišal utrip strojev, ki bodo pogloli od brega na morje, v svobodo!

Zivci so mi napeti tako kakor tetiva na loku, preden se sproži.

Prav v tem trenutku tesnobnega, nemirnega pričakovanja slišim, kako so zaškrpale železne stopnišče, ki drže s krova v strojnico in h kotlom, kjer stojim. Bliskovito se obrnem, da bi videl, kdo je. Tako sem namreč preplašen, da vidim strahove povod.

Vrata, ki drže na stopnice, so odprta in na pragu se gneto gruča ljudi. Iz odprtih peči pada nanje odevit silovitega ognja. V njegovem soju vidim,

da se tistim ljudem na prsih bleste pločevinaste zvezde.

Rdeči gardisti, policija!

Ti zlodijci biriči so prej, preden so šli na našo ladjo, sezuli nakovane čevlje, zakaj na petrolejskih ladjah je od sile nevarno, da bi človek kresal s petami kakke iskre. Zaradi tega so se rdeči stražniki prikazali na pragu nepričakovano, tiho, neslišno kakor strahovi. Stojte ondi in upirajo oči vame, ki stojim pred gorečo pečjo, kakor da bi čakal, da me bodo zdaj zdaj sunili vanjo.

Zdaj se njihova gruča malo zgane. Iz nje se izvije nekdo in krene po stopnicah proti meni. Zatrdno je njihov poveljnik.

Pride čisto do mene, me poqrabi, me obrne proti peči, da me vroči, beli soj poliva od vrha do tal. Nehote se moram spomniti na muke v policijski blešči se celici.

Neznane me ogleduje od vseh strani, pa ni zadovoljen. Potegne me izpred peči pod svetilko, ki visi s stropa in ki jo je moči premikati. Povleče jo prav do moje glave, me zgrabi za lase, mi surovo skloni glavo v znak, da mi luč svet naravnost v obraz. Gleda me s tistimi svojimi predirnimi očmi, pod pogledom katerih mi zastaja dih.

Vem samo eno in zavedam se samo ene nujnosti: vzdržati moram še to poslednjo preskušnjo in se ne smem izdati tudi z najmanjšim gibom. Ne sme videti, da se kaj bojim ali da sem nemiren!

Čez nekaj trenutkov se mu oči div-

Beg komunističnih tolpa iz Žužemberka

Komunisti so v zmedbi in v strahu pobegnili na vse strani. V torek zvečer so spet skušali napadati, toda napad ni uspel in sprizniti so se morali z mislijo, da bodo morali zapustiti Žužemberk, ne da bi ga osredili s osvobojenjem in republiko.

V sredo popoldne so ostanki rdečih tolpa v onemoglem srdi spustili v zrak še ostanke sodnijskega poslopja, potem pa zbežali kakor povod, kjer so svoj osvobodilni program z ognjem in krvjo uveljavljali nad slovenskim ljudstvom.

Napadi na Sela-Sumberk in okoliške vasi

Po »akciji« v Žužemberku so se rdeče tolpe umaknile proti Sela-Sumberku. Tu so doživle presenečenje in se morale umakniti s krvavimi izgubami. Po tem neuspehu so se posamezne roparske skupine razpršile po dolini in v vaseh: Rdeči Kal, Sad, Trnovica, Podboršt in Zagorica, njihove straže pa so obiskale naselja Velike in Male Pece, Pokojnico, Bič, Pristavico, Dobravico in Skoflje. Te vasi so komunisti popolnoma izropali. Umaknili so se iz njih šele 1. avgusta.

Na Orlikah, kjer so se zadržali komunistični tolparji, je padel zadet od granate Kastelic Janez. Rdeče tolpe so doživle na vsem tem pohodu krvave izgube.

Številke o komunističnih izgubah

Znani so podatki o izgubah, ki so jih zadale komunističnim tolpom italijanske vojaške sile, ko so prišle na pomoč nepadenim krajem. Po teh podatkih je bilo na predelu pri Žužemberku in Dobriču 24. julija in naslednje dni ugotovljenih mrtvih 370 komunistov, ranjenih pa nekaj sto. Italijanske oborožene sile so imele 26 mrtvih in 54 ranjenih.

V bojih na predelu Sela-Sumberk 31. julija in naslednje dni so komunisti imeli ugotovljenih mrtvih 107, ranjenih kakih sto. Izgube ital. vojske: 10 mrtvih, 23 ranjenih.

Požar na Verdu in Sinji gorici

V petek ob 3. popoldne so se v tovarni Lenarčičeve lesne industrije neobčično oglašale na Verdu pri Vrhniki sirene. Bil je lep in sončen dan, zato so bili skoro vsi ljudje na delu na njivah. Sirene so opozorile ljudi, da gori nekje na Verdu. Domačini so takoj hiteli, da ugotovijo, če li morda ne gori pri njih. Hiteli pa so tudi, da pomagajo gasiti. V začetku so domnevali, da gori Lenarčičeva lesna industrija. Ognjeni zubili so med tem časom že zajeli 6 okenski kozolec, last. Cegljarjeve družine na Verdu.

Kako je ogenj nastal, ni znano. Zgodilo pa se je to v času, ko ni bilo Cegljarjev doma. Požar je uničil kozolec do tal. Škoda presega 50.000 lir. Zgorelo je nad 5000 kg sena, nekaj vreč ajde in orodja. Lenarčičevi delavci, ki so bili blizu kraja požara, so takoj hiteli gasiti in njim gori tudi zahvala, da so rešili vozove in stroje, ker bi bila škoda sicer še večja.

V Sinji gorici so otroci pri igranju zanetili ogej pod kozolcem, last Butolovega posestnika. Tu se je ogenj razširil tudi na gospodarsko poslopje in ga upepeli. Škoda je velika, ker je zgorelo vse žito v vročah, seno in gospodarsko orodje.

Zločini jih preganjajo kot pse

Komunistična »osvobodilna« ofenziva na Žužemberk je propadla. Zapustila je le krvave sledove in dejanja, ki jih sama obojajo ter jih bodo tudi postavila pred ljudsko sodbo.

Strah pred ogorčenim ljudstvom in njegovo sodbo boga komunistične ostanke, da so se umaknili proti Dobriču in Brezovi rebri ter v kočevske gozdove, kjer si bodo morali enkrat za vselej izbrati prostor v podzemskih rovih. Tudi tjakaj že sega roka pravice, da naše ljudstvo reši največjih sovražnikov in uničevalcev. Kidrič, duhovni vodja vseh komunističnih tolpa pri nas, že čuti to. Zato je napisal za zadnjo številko komunističnega glasilca tele besede: »Prišel bo čas, ki bo od vsakogar neizprosno terjal odgovor.«

Da, prišel bo čas, ki bo od vsakogar neizprosno terjal odgovor. Tudi tisti Ljubljančani, ki so zbirali prispevke in dajali narodni davke za pobijanje slovenskih življenj: za vse to bodo dajali neizprosno odgovor.

Jože Rus v zadnji številki komunističnega glasila (takole zaključuje svoje misli: »Nič ne bo moglo streti borbenosti zavednih slovenskih sinov.« To so komunistične tolpe že mnogokrat čutile in to nam je poročilo, da ni zaman ves trud in napor kmečkih fantov, ki so sklenili, rajši umreti kakor pustiti, da bi jim zavladali komunistični tolparji in požigali naših vasi ter naselji.

Ljudstvo žalostno hodi med razvalinami svojih domov in s solzami v očeh moli na svežih grobovih svojih najboljših sinov ter ne more razumeti, da se še najde Slovencev in kristjan, ki simpatizira s komunistično drhaljo ali jo podpira. Razvaline in grobovi, ki jih je na naših tleh pustil komunizem, so krvava obtožba pred domačini in pred vsem svetom.

Nagrade za babiško pomoč zavarovankam ZSZ

Med Sindikatoma babic in Zavodom za socialno zavarovanje v Ljubljani je stopil v veljavo dogovor, po katerem bodo v bodoče nagrade za babiško pomoč zavarovankam ZSZ: pomoč pri porodu, vsehvi obiske med nosečnostjo in otroško posteljo ter pomoč zdravniku: za nameščenje lir 210, za delavce lir 105; b) priprava, babiška pomoč ali pomoč zdravniku pri ginekološki oziroma odpravi operaciji: za nameščenje lir 70, za delavce lir 63,40.

Te nagrade so enake za mestne in podeželske občine in se prav tako ne razlikujejo glede na število otrok poroduca.

Delni lunin mrk

Letos imamo dva lunina mrka, ki sta delna in vidna tudi v naših krajih. Prvi delni lunin mrk je bil 20. februarja, drugi večeraj na Marijin praznik zvečer. Večerašnji lunin mrk je po astronomskih razčunih nastopil že ob 18.58 in je trajal tja do 21.57. Večera je bil tudi prvi dan polne lune. Začetek polne lune pa je bil ob 20.34. Zato sprva ljudje niso mnogo pazili na zanimiv lunin pojav, kajti mrk prvi čas ni bil tako viden. Pozneje, ko se je zvečerilo, pa je bil mrk zelo vidljiv in zanimiv. Zlasti lepo ga je bilo opazovati okoli 21. Takrat je vsakdo s prostim očesom lahko opazoval, kako se je na vzhodni strani za Golovcem dvigal samo en majhen, a svetel kraček lune. Nekateri, ki so vedeli, da je nastopila polna luna, so se spraševali, kako je to mogoče, da je luna tako okrnjena, no pozneje so se domislili, da je bil za snoči napovedan lunin mrk.

S. S. VAN DINER

93

BOGINJA MAŠČEVANJA

KRIMINALNI ROMAN

»Zvijazčate se je začudil Markham nekam jezero.«

»E, saj to vendar ni nič takšnega, kar bi se človeku upiralo. Poslušaj me...«

Vance je začel pri tem podrobno razlagati ves potek dogodkov v zvezi s tem zločinom. Nisem mogel razumeti, čemu vse to nekočeno ponavljanje, ki nas niti malo ni približalo točki, kamor bi morali priti. Pa tudi Markhamu je šlo to težko v glavo. Večkrat je hotel ustaviti govornika, a vselej je Vance ukazovalno dvignil roko in nadaljeval s pripovedovanjem. Čez kakšnih deset minut je bilo Markhamu že zadosti in je dejal s precej ostrim glasom:

»Končaj že vendar, Vance! Saj si to že vse povedal. Imaš kakšen svet, kaj naj ukrenemo?«

»Seveda ga imam.« je odvrnil Vance zelo resno. »Gre za psihološki poskus in utesne se zgoditi, da nam uspe. Če takoj zaslišimo Blissa glede stvari, ki smo jih doslej ugotovili in mi jih dobro osvetlimo, se nam bo po mojem mnenju morda posrečilo le to, da ga bomo s čem opozorili, kam merimo. On ne ve, da smo našli Scarletta v sarkofagu, in mi lahko hlinimo, da smo obtožili zločina prav tega ubogega mladeniča, ali pa lahko gremo celo tako daleč, da Blissu povemo, da njegova žena prav dobro ve, kdo je storil zločin. Če on namreč začne spoznavati, da je ves njegov našt padel v vodo in da odslej zanj ni nobenega upanja več, da bi mogel nadaljevati s lakopavanji, se utesne zgoditi, da bo vse priznal. Bliss je velik samoljubnež in če mu enkrat odbijemo rogeve, bo morda povedal vse po pravici in bo celo ponosen na svojo prevečnost. Priznati pa mora, da je njegovo priznanje edina stvar, na podlagi katere bi ga lahko dali rabilu v roke.«

»Gospod načelnik, ali mar ne bi smeli prileti in zapreti tega podleža že na podlagi številnih dokazov, ki jih je on sam pripravil proti sebi? Je jezo vprašal Heath. »Imamo v rokah zaponko s skrabčjem, odkril smo krvave stopinje, prstne odtise...«

»Ne, ne, gospod narednik.« je dejal Markham, ki se ni mogel več vzdržati. »Proti vsem tem navideznostim se je bil dobro zavaroval. In če ga vtnemo v luknjo, bomo s tem prizadel Salvetra. Ne bomo dosegli drugega ko to, da bomo uničili nedolžnega človeka, gospa Blissova pa bo nesrečna.«

»Ne, ne, gospod narednik.« je dejal Markham, ki se ni mogel več vzdržati. »Proti vsem tem navideznostim se je bil dobro zavaroval. In če ga vtnemo v luknjo, bomo s tem prizadel Salvetra. Ne bomo dosegli drugega ko to, da bomo uničili nedolžnega človeka, gospa Blissova pa bo nesrečna.«

»Gospod načelnik, ali mar ne bi smeli prileti in zapreti tega podleža že na podlagi številnih dokazov, ki jih je on sam pripravil proti sebi? Je jezo vprašal Heath. »Imamo v rokah zaponko s skrabčjem, odkril smo krvave stopinje, prstne odtise...«

»Ne, ne, gospod narednik.« je dejal Markham, ki se ni mogel več vzdržati. »Proti vsem tem navideznostim se je bil dobro zavaroval. In če ga vtnemo v luknjo, bomo s tem prizadel Salvetra. Ne bomo dosegli drugega ko to, da bomo uničili nedolžnega človeka, gospa Blissova pa bo nesrečna.«

»Gospod načelnik, ali mar ne bi smeli prileti in zapreti tega podleža že na podlagi številnih dokazov, ki jih je on sam pripravil proti sebi? Je jezo vprašal Heath. »Imamo v rokah zaponko s skrabčjem, odkril smo krvave stopinje, prstne odtise...«

»Ne, ne, gospod narednik.« je dejal Markham, ki se ni mogel več vzdržati. »Proti vsem tem navideznostim se je bil dobro zavaroval. In če ga vtnemo v luknjo, bomo s tem prizadel Salvetra. Ne bomo dosegli drugega ko to, da bomo uničili nedolžnega človeka, gospa Blissova pa bo nesrečna.«

»Gospod načelnik, ali mar ne bi smeli prileti in zapreti tega podleža že na podlagi številnih dokazov, ki jih je on sam pripravil proti sebi? Je jezo vprašal Heath. »Imamo v rokah zaponko s skrabčjem, odkril smo krvave stopinje, prstne odtise...«

»Ne, ne, gospod narednik.« je dejal Markham, ki se ni mogel več vzdržati. »Proti vsem tem navideznostim se je bil dobro zavaroval. In če ga vtnemo v luknjo, bomo s tem prizadel Salvetra. Ne bomo dosegli drugega ko to, da bomo uničili nedolžnega človeka, gospa Blissova pa bo nesrečna.«

»Gospod načelnik, ali mar ne bi smeli prileti in zapreti tega podleža že na podlagi številnih dokazov, ki jih je on sam pripravil proti sebi? Je jezo vprašal Heath. »Imamo v rokah zaponko s skrabčjem, odkril smo krvave stopinje, prstne odtise...«

»Ne, ne, gospod narednik.« je dejal Markham, ki se ni mogel več vzdrž